Proprietates mellis ī bono

Versus

Notādū aūt q̃ sūt plures ꝓprietates bonę mellis/q̃re significat sciētiā diuinā: ⁊ mlt̃ę male/q̃re significat sciētiā sęcularē: Et de vtroq̃ habenť duo ꝗsus. Mel in bono sensu. Dispgit condit/mūdat/seruat/cibat/est ros: Dulce/fozans/flauū/flos/fauꝰ/ardoz/apes.

Dispergit/apostemata supbię: ⁊ diuidit malas humoꝫ collectiones. Matth.x.d. Nō veni pacē mittere sed gladiū.

Condit/medicinā: id est pęnitētiā. Prouerb.xxvij.a. Bia esuriēs etiā amarū ꝓ dulci sumet: supple ꝓ dulci admixto.

Mūdat. Joh.xv.a. Et vos mūdi estis ꝓpter sermonē quē locutus sum vobis.

Seruat. s. medicinā: Prouerb.ij.b. Consiliū custodiet te: et prudentia seruabit te.

Cibat. Deuť.viij.a. Nō in solo pane viuit homo ⁊c.

Est ros. Exo.xvj.c. Mane ros iacuit per circūitum castrozū. Esa.xxvj.d. Ros lucis: ros tuus.

Ps.118. Dulce. Ps. Oz̃ dulcia faucibus meis eloquia tua sup mel

Mel eñ id est diuina sapia

Fozans. i. penetrās. Heb.iiij.c. Uiuus est ser/ (ozi meo. mo dei ⁊ efficaz ⁊ penetrabilioz omni gladio ancipiti.

Flauum. i. roscidum colozis balsami vel auri. Prouer.xxv. b. Mala aurea in lectis argenteis: qui loquiť verbum in

Flos/ministrat mel s. ille flos qui dicit (tempore suo. Cant[. ij.a. Ego flos campi ⁊ lilium conuallium.

Fauus/est receptaculum mellis. Eccli.xxiiij.c. Hęreditas mea super mel ⁊ fauū: id est cōtemplatio est cęra subtilis quę diuina sapientiā receptat. Unde dicit Gregozꝰ: Ut in contemplatione hauriant: quod alijs per p̃dicationem

Ardoz. i. calor complexionis et temporis est (effundant. in melle: sic et ī diuina sciētia. Hiere.xxiij.f. Mōne verba mea sunt quasi ignis?

Apes colligunt ⁊ cōpoztant mel: sic scholares pauperes scientiā: Mā diuites nō sunt ita studiosi. Eccli.xj.a. Bze/uis in volatilibus apis: ⁊ initiū dulcozis habet fructꝰ illꝰ.

Proprietates mellis ī malo

Versus

Item mel in malo sensu. Inflat/salescit/pueris nocet/igne nigrescit: Uentrisozum/spumans/musciuocū/stimulans.

Inflat/sicut mel. j. Corinth. viij.a. Scientia inflat.

Salescit/per longam decoctionē: ⁊ scientia sęcularis tandem vertiť in amaritudinē. Prouerb. v.a. Fauus distillans labia meretricis: ⁊ nitidius oleo guttur eius: nouissima eius amara: ⁊ lingua eiꝰ ⁊c. In eodē. b. Me gemas in nouissimo quando cōsumpseris carnes tuas: ⁊ dicas: cur detestatus sum disciplinam?

Pueris nocet/etiā dum adhuc sunt ī vtero: ⁊ ipsis prægnātibus negať: ⁊ tamē appetiť. Omnes enim pueri nūc volūt leges scire: ⁊ sęculares sciētias oēs appetunt. Prouer: j. c. Usqꝫquo puuli diligitis infantiā: ⁊ stulti ea q̃ sibi sūt

Ps.57. Igne nigrescit. s. igne cupiditatis degene/ (noxia cupient: rat in iniuriā: qd̄ dz̄ ius. Ps. Supcecidit ignis ⁊ nō videruť solē. Esa.xiij.b. Facies combustę vultus eozū.

Mel. i. sapiētia sęcularis

Uentrisozū. i. penetrās ventrē: qz exit ꝓ vmbilicū eis q̃ nimis comedūt/maxime pueris. i. stultis. Prouer. iij.a. Mesis sapiēs apud temetipsū. Et post pauca: Sanitas q̃pe vmbilico tuo erit. Job. xxxij.d. Plenꝰ sum sermōibꝰ: ennent meꝰ q̃si mustū absq̃ spiraculo. Umbilicū leuāt stercora ⁊ viscera introclusa: Et dz̄ sedes libidinis in mulieribus: ⁊ significat carnis elationē: per quā scientia sęcularis exit: id est manifestať.

Spumās/multū in ꝗba grādia et vana. Marci. ix. c. Spumat ⁊ stridet dentibꝰ et arescit. Inde fluctꝰ fieri maris dis/

Musciuocū. i. vocat muscas ⁊ (pumātes suas cōfusiōes. cōgregat. i. viles hoīes ⁊ mozdaces ⁊ litigiosos: ⁊ q̃ alienas mēsas sequunť. Exod. viij. f. Faciam mirabilem terram gessen: in qua populus meꝰ est vt non sint ibi muscę. Et infra: Corrupta ē terra ab huiuscemodi muscis: id est ab aduocatis. Matth. xij. b. dicitur diabolus beelzebub: id est deus muscarū.

Stimulās/ad venerē: vel quia acumē habet cū dulcore ex aculeis venenosis. Prouerb. v. a. Fauꝰ distillās labia meretricis. Et infra: Lingua eius acuta q̃si gladiꝰ biceps.

Expositio Ps. LXXXI.

Deus stetit in synagoga. Titulus. Psalmus asaph: id est synagogę: quę hic redarguiť: vt saltem nunc recognoscat christum/quem crucifigens noluit cognoscere. Continuatio. In p̃cedenti psalmo ostendit iudęos ingratos esse multis dei beneficijs. Sed quia non tm̃ illis corpalibꝰ et cōmuni/bus bñficijs: verūetiā illi mirabili et speciali beneficio quod fuit de incarnatione filij dei ingrati fuerūt: bñ sequ/tur iste psalmus: in q̃ de vtraq̃ christi natura agitur. Itē duo psalmi præcesserunt: Unus de primo aduentu: alius de passione: Iste ꝗo tertius est totus de iudicio: ⁊ de duabꝰ naturis iudicis: vt dicit Glo. licz hoc sit obscurum. Intentio est monere infidelem synagogam: vt christum verum deum ⁊ hominem credat esse. Modus. Tripertitꝰ est psalmꝰ. Primo christū inducit aduersa/ Partitio psalmi rios arguentem. Secūdo monet vt christum ꝗuis eum egenum viderint: tamē deū esse intelligant: Quę est intentio psalmi: ibi: Judicate. Quod eos nō fecisse/in eadem parte supponit: ibi: Nescierunt. Tertio ostendit a quanta dignitate ceciderint: ibi: Ego dixi. Agēs ergo de vtraq̃ christi natura/ait: a Deus/Ecce diuinitas. b Stetit: id est visibilis apparuit/Ecce humanitas. Joh. j. d. Medius vestrum stetit quē vos nescitis. c In synagoga deoz: id ē ī cōgregatione doctozum/scribarum/⁊ pharisęozum/⁊ iudicum: De quibus Exod. xxij. b. Si latet fur: dominus domus applicabitur ad deos ⁊ iurabit. Dominus dicitur stare: Allegoria

Per

Carnis ostensionem. Job. j. d. Medius vestrū stetit quem vos nescitis.

Judicij executionem. Esaię. iij. c. Stat ad iudicandū dominus: ⁊ stat ad iudicandos populos.

Auxilij p̃stationē. Act. vij. g. Ecce video cęlos apertos et iesum stantem ⁊c.

Naturę ī corruptionē. Job. vlť. b. Stetit ieꝰ ī littore.

Secūdo ostēdit

Moraliter: a Deus stetit in synagoga deozū. Moralit

Hoc bene dicit: quia vbi est congregatio bonoꝫ qui cęlestia desiderent ⁊ ibi habitent: ibi deus stat: id est pseueranter manet. Unde Matth. xviij. c. Ubi duo vel tres congregati fuerint in nomine meo: ibi sum in medio eozum. Et notandum q̃ in quibusdam stat dominus ⁊ manet: in quibusdam aūt transit: in quibusdam autem nec etiam ingredit. In viris firmis stat: in fluctuantibus autem trāsit: qui ad tempus credunt et in tempore temptationis recedunt: vt dicit Luc[. viij. b. De firmis dicit/Eccli. xxiiij. a. In hęreditate dñi morabor: id ē in eis q̃ sūt firmi et īmobiles. De mobilibꝰ autē ⁊ fluctuantibꝰ: in eodem: In fluctibus maris ambulaui: id est in eis qui non sunt stabiles/non steti: sed transiui. In illis autē qui totos se exponūt sęcularibus curis/ non ingredit dominus. Unde dicit Osee. xj. c. Ego sum deus ⁊ non homo: in medio tui sanctus et non ingrediar ciuitatem. Sed vt dij: id est spirituales et cęlestes homines de se non præsumant: bene addit:

* In medio autē

Item de prælatis potest hoc exponi: a Deus stetit. Et posset esse thema in concilio episcopozū/ vel in capitulo abbatum: vbi est c Synagoga deozum: id est cōgregatio p̃latoz: q̃ sūt dij: sicut in auctozitate supza dicta. Exo. xij. b. Applicabit ad deos ⁊c. Et in eodē. d. Dijs non detrahes. Stetit/ergo/deus/quondā inter tales: id est mansit. Stare enim manere dicitur: ꝗm illud Eccli. xj. c. Sta in testamento tuo ⁊c. Nunc vero vtrum stet ibi/ambiguū est: quia magis ibi conueniūt ad mozdendū ⁊ nocendum/et pauperes oppzimendū q̃ ad vtilitatē ecclesię. Unde illa cōgregatio si taliter cōgregenť/nō est synagoga deoz: sed sathanę. Apocl. ij. c. Blasphemaris ab his q̃ ie dicūt iudęos esse ⁊ nō sunt: sed sūt synagoga sathanę. Eccli. xxj. b. Stupa collecta synagoga peccantiū: ⁊ cōsūmatio illozū flāma ignis. Et qz multū exceduť p̃lati ī cibis/in expēsis/ī eqtaturis/⁊ vestibꝰ: bene addit: De prela

* In medio aūt

Secūdo oūdit eī liberalitatē/cū dicē: a In medio aūt/q̄si omnib⁹ se cōmuniter exhibens/non accipiēdo ꝓsonam. Lucl. vlti.f. Stetit iesus in medio discipulox/ꝛ ait: pax vobis. Tertio ostēdit eius officiū/qd̄ est iudicare: vt nō tm liberalis: sed ꝛ iustus esse innotescat. Unde dicit: b Deos dijudicat. Et ē sensus: Ipse sine omī acceptione ꝓsonax iudicat: nō tm pauperes ꝛ viles: sz ꝛ deos. i. potentes: ꝛ iudices minorū. Et intelligendū est de iudicio discretiōis: quo ꝑ occultā suā iusti

Et discernere
Quousq
peccantiū

a in medio autez deos dijudicat. c Usqquo iudicatis iniqtatē: ꝛ faciēs peccatox sumitis: e Iudicate egēno ꝛ pupillo: b humilē ꝛ paupere iustificate. l Eripite pauperē/christum de manu maiorum. m Et egenū de manu peccatoris liberate. n Nescierūt nēqz intellexerūt:

ciā quosdā facit vasa in honorē: quosdā autē vasa in cōtumeliā: De quo ipse dicit Joh. ix. g. Ego in iudiciū veni in mūdū vt qui nō videt videat: ꝛ qui videt cęci fiāt. Sed qz ista discretio bonorū a malis facta fuit ꝑ christi ꝓdicationē/ agit de eius ꝓdicatione: quę cōsistit in tribus/in argutiōe/cōminatione/ꝑmissione. Apocl. iiij. b. De throno ꝓcedebant voces/coruscationes/ꝛ tonitrua. Hęc sunt illa tria q̄ ꝓcedunt de throno iudicij discretionis. Sicut ergo bonus ꝓdicator christus ꝑmo arguit peccata maiorum: deinde peccata minorū: maiorib⁹ dicit: c Usqquo iudicatis iniqtatē: q. d. semp iudicastis inique cōtradicētes legi quā vobis dederā: ꝓphetas cōtumeliis afficiētes quos vobis miserā: sed vsqquo extendetis iniqtatē iudicij vestri/qui modo iniquū iudiciū facitis sup me visitatorem vestrū quē crucifigere disponitis: Minorib⁹ autē dicit: e Et facies peccatox sumitis. i. o vos minores q̄re sumitis facies peccatorū. i. maiorum vestrorum: eis. s. cōsentientes in morte mea barrabā postulantes/ꝛ me crucifigendū clamātes: De his habē Matth. xxvij. b. vbi dicit/q̄ principes sacerdotū ꝛ seniores ꝓsuaserūt populo/vt peterēt barrabam: iesum vo ꝑderēt. Et ꝑses ait illis: Quē vultis vobis de duobus dimitti: At illi dixerunt: Barrabā. Dicit eis pilat⁹: Quid igit faciā de iesu qui dicit christus: Dicūt ei omēs: crucifigat ꝛc. f Iudicate. Secūda pars cui⁹ cōtinentia ꝓdicta est: ꝛ monet eos quos ꝓius arguit. Primo maiores: secūdo minores. Maiorib⁹/dicit: Iudicate. i. iuste iudicare. Iudiciū enim iniustū nō est iudiciū/ recte loquēdo. g Egeno ꝛ pupillo. s. ad honorem christi/qui ꝓpter vos esuriuit ꝛ sitiuit: ꝛ egenus factus est cum esset diues: ꝓpter vos sine patre voluit esse vt pupillus. h Humilē: qui dicit: Discite a me quia mitis sum ꝛ humilis corde: Matth. xi. d. i Et pauperem: qui non habet vbi caput reclinet: Matth. viij. c. k Justificate. i. iustum credite/ꝛ iustū ꝓdicate: non vt iniustum cōdemnate. Et si isti maiores firmauerūt sermonem nequā: vt puerterent iusti iudiciū: vos minores q̄ plures estis: l Eripite pauperē/christum de manu maiorum. Et ipsuz m Egenum de manu peccatoris: id est principis: Liberate. Et ostendit q̄ neqz maiores neqz minores ita fecerunt vt monuerat/de vtrisqz subiūgens: n Nescierunt: quia/neqz intellexerūt: id est intus non legerūt/neqz ī corde/neqz in scripturis. Job. v. f. Scrutamini scripturas: quia vos putatis in ipsis vitam ęternā habere: et illę sunt quę testimoniū perhibent de me. Et quia nescierunt neqz intellexerūt:

Timoth. 2. c.

Predicatio christi cōsistit in tribus

Pś. 65.

2. Cor. 8. b.

Pś. 74.

Pś. 88.

Moraliter

Hęc quoq̄ timēda bis q̄ vere volūt deo placere: qz duo in bonis timēda sūt: desidia ꝛ fraus: Desidiā facit minor amor dei: fraudē facit ꝓprius amor sui. Sed sunt multi q̄ non omittūt iudiciū tm bonox: sed ꝛ malox operū suox: Unde ad eos se cōuertit/dicens: c Usqquo/o vos peccatores: d Iudicatis iniqtatē. i. iudicio ratiōis deliberatis facere iniquitatē: vel iudicantes quid agendum sit/iudicatis iniquitatem esse faciendam. Jaco. ij. a. Nonne iudicatis apud vosmetipsos et facti estis iudices cogitationū iniquarum: Nec solum iudicatis esse faciendā: sed ꝛ facitis: hoc est e Et facies peccatox sumitis. s. faciēdo peccata. Diuersi em peccatores habent diuersas facies diuersarū bestiarū. Supbus enim sumit faciem leonis: Luxuriosus faciem porci: ꝛ sic de alijs. Vel facies ipsorum hominū peccatox: sicut in bono iohānes dī helias: Matth. xi. b. Ipse ē helias ꝛc. Facies vo luciferi ꝑmi pctōris supbia: Hāc sumit q̄ eū in supbia imitat. Facies adę libido sciēdi: facies cain/inuidia: lamech crudelitas: nemroth/ambitio: pharaōis oꝑressio subditox.

Al. † Auferte inopē et pauperem
Al. † eruite
Al. † et nō

De ꝓlatis

a In medio aūt deos dijudicat. i. iudicabit eos vtrū seruauerint mediocritatē: ꝑm quod dicit de beato Augustino/q̄ habit⁹ eius erat nec ꝓciosus nimis/ nec despectus nimis. Vel/ In medio. i. ī cōitate: vtrū. s. cōit se habuerint ad subditos: nō accipiētes ꝓsonas: nō nimis familiares q̄busdā: ꝛ alijs nimis extranei. Luc. xxiij. f. Cū loq̄rent/ iesus stetit in medio: q̄si cōiter omib⁹ se exhibens. Et notabile qd̄ ibi sequit: q̄ dixit eis: Pax vobis. Si em ꝓlatus sic est ī medio: tūc nō murmurāt subditi: sed sunt in pace. Aliter aūt murmurant: ꝛ sunt in amaritudine: si vel ꝓpter consanguinitatē: vel ꝓpter aliud singularē familiaritatem aliquib⁹ exhibeat. Unde Matth. xx. c. dicit/q̄ cū cognati dñi/iacobus et iohānes petūssent vt sederent vnus ad dexterā ꝛ alius ad sinistrā eī⁹: audientes decē/indignati sūt de duob⁹ fratrib⁹. Itē/in medio iudicabit ꝓlatos. i. ꝓpt ventrē ꝛ ingluuiē multos cōdēnabit. Habac. vj. d. Hūiliatio tua in medio tui. c Usqquo iudicatis. i. iudicādo facitis/iniqtatē. Daniel. xiij. a. Egressa est iniqtas a senioribus iudicib⁹ qui videbant regere populū. e Et facies peccatox sumitis: accipiētes ꝓsonas ī iudicio. Prouer. xxviij. c. Qui cognoscit in iudicio faciē nō bū facit iste: ꝛ ꝑ buccella panis deserit veritatē. Et aggrauat acceptionē ꝓsonę/cū dicit: facies peccatox. Graui⁹ em est peccatū in iudicio accipe ꝓsonā peccatoris q̄z ꝓsonā iusti vel pauperis. Sed modo ꝓlati ꝓtra pauperes ꝛ iustos multotiēs accipiūt ꝓsonas pctōx. i. iniquox hoīm. Unde maledicit eis dñs: Esa. v. f. Uę q̄ iustificatis impiū ꝓ muneribus: ꝛ iusticiā iusti aufertis ab eo. Cōtra qd̄ monet eos/cū subiūgit: f Iudicate egeno ꝛ pupillo: hūilē ꝛ paupere iustificate: subintellige si habeāt iustā causam. Sic intelligit illud Eccli. iiij. b. In iudicando esto pupillis misericors vt pater: ꝛ pro viro matri illorum. Esa. j. e. Quęrite iudicium: subuenite oꝑresso: iudicate pupillo: defendite viduam. Non em tm iudicare: sed ꝛ defendere debent ꝓlati huiusmodi miserabiles personas. Unde etiā hic addit: l Eripite pauperē/de ore leonis: scz bedelli/vel vsurarij/vel cuiuscūqz oꝑressoris/vel calūniatoris. m Et egenū de manu peccatoris liberate: Idē est Eccli. iiij. b. Libera eū qui iuriā patit de manu supbi. Hiere. xxij. a. Liberate vi oꝑressum de manu calūniatoris. Job. xxix. c. Conterebā molas iniqui: ꝛ de dentib⁹ illius auferebā prędā. Hęc autē multotiens dimittunt ꝓlati ex ignorātia: q̄ tm ī ꝓlatis nō deberet habere locū/cū ꝓfiteant se scire vet⁹ ꝛ nouū testamēta. Et de hac ignātia/subdit: n Nescierūt. Esa. lvj. d. Speculatores eī⁹ cęci oēs: nesciēt vniuersi: canes muti. Malū autem est eis ignorare: sed peius est nolle scire: de quo potest intelligi qd̄ sequit: o Neqz intellexerūt: id est neglexerūt vel noluerūt scire. Pś. Noluit intelligere vt bene ageret. Esa. lvj. d. Ipsi pastores ignorauerunt intelligentiā. Pessimum est aūt malū operari. de quo addit:

Pś. 35.

Jn tenebris

Allegorice 1.Cor.2.b. Job.18.g. a ¶ In tenebr' ambulāt. i. opa tenebrar faciūt me pseqū/do: ⁊ barrabā dimittēdo. Si em coguissēt/nec deū glie illi crucifixissēt: neqz isti dimisso christo/barrabā elegissēt. Primo g oūdit eos fuisse igrātes. Et ō B arguit eos cū dic: Nescieūt. Secūdo arguit eos ō negligētia/cū dic: Neqz itellexerūt. Tertio arguit eos de malo ope/cū dic: In tenebris ambulāt. Quarto arguit eos de duritia et obstinatiōe/cū sbiūgit: b ¶ Mouebūt oia fūdamēta trę: qz christo moriēte i cruce/tra mota ē et petrę scisse st: q̄si cōpatiētes creatori: Matth.xxvij.f. Sz duriores fuerūt iudęi q̄ tra ⁊ lapides: qz nec in eū crediderūt: nec patiēti cōpassi sunt: sz ⁊ in mortuū sęuierūt faciētes i latere vulnerari: Job.xix.f. Et ponentes custodes circa sepulchrū: Matth.xxvij.g. Vel sic allegorice: b ¶ Mouebunt omia fundamēta terrę. i. corda gentiliū mouebunt ad pęnitētiā ⁊ fidē: iudęis pmanētib' i infidelitate ⁊ cęcitate: qz vt dr Ro. xj.c. Cęcitas ex pte cōtigit i isrl' donec plenitudo gentiū intraret. c ¶ Ego dixi. Tertia ps i q̄ ostēdit a quāta dignitate ceciderūt/quā habuissēt si vellēt. s. q̄ essent filij dei. Unde dicit: Ego/cui' dicere ē esse vel facere: dixi: q̄ vos oēs/ d ¶ Dij estis ⁊ filij excelsi omēs. i. si vultis credere/dei bona habebitis/⁊ ęternę hęreditatis pticipes eritis ⁊ hęredes. Job.j.a. Dedit eis potestatē filios dei fieri his q̄ credūt i noīe ei'. Nęc est dignitas quā habuissent si voluissent. Sed ostēdit q̄ nō habuerūt eā. f ¶ Vos aūt: ita dixi: g ¶ Sicut homines moriemini. q. d. nō eritis sicut dij viuētes in vita ęterna: sed sic homines mortales ⁊ terreni/moriemini/in peccato infidelitatis. Job.viij.c. In peccato vestro moriemini. i ¶ Et sicut vn' de pncipib'. i. de dęmonib': k ¶ Cadetis/ab illa dignitate/⁊ corruetis i inferno. Dęmones dicunt pncipes. Unde Eph.vj.b. Nō est nobis colluctatio aduersus carnē ⁊ sanguinē: sed aduersus pncipes ⁊ potestates. Propheta autē videns dei cōminationē et iudęorū obstinationē ex psona sua/subdit: l ¶ Surge de'/ad vindictā. Et m ¶ Iudica terrā. i. iudęos krena sapiētes. Et loquit de iudicio discretiōis: vel de iudicio cōdemnatiōis. Et B bñ potes facere: qz licz iudęi reprobent ⁊ cōdemnent: mltos hēbis cultores de gentib': Et B est qd adDs.2. dit: n ¶ Qm̄ tu hęreditabis i oib' gentib'. Ps. Dabo tibi gentes hęreditatē tuā: Hoc dicit pat ad filiū.

De prelatis ✱ a ¶ In tenebris ambulant. j. Job.j.c. Si dixerim' qm̄ societatē habem' cū eo: ⁊ in tenebris ambulam' mētimur. j. Joh.ij.c. Qui ambulat in tenebris nescit quo vadat. Quia aūt deficit scia ⁊ abūdant opera tenebrar: iuste iudicare neqz sciūt neqz volunt: pcipue cum voluntas eorum cito p munera corrumpat. Unde addit: b ¶ Mouebunt oia fundamēta terrę. Fundamēta terrę. i. ecclesię/sunt plati: ⁊ pcipue romani cardinales: qui debent portare ⁊ sustinere totam fabricā ecclesię. j. Regl. ij.b. Domini sūt cardines terrę: et posuit sup eos orbem. Mouent aūt hęc fundamēta nūc prece/nūc precio. A q̄ mouent? A iusticia/a veritate/a bona voluntate: ⁊ tādem mouebunt de loco suo/vbi turres ⁊ palatia cōstruxerūt: qm̄ dicet dom' exterminatori angelo illud Amos.ix.a. Percute cardinē ⁊ cōmoueant supliminaria. Job.ix.b. Sub q̄ curuant q̄ portant orbē. Sz cur dicit/omnia? Sūt ne oēs tales? Dns scit: nō est nostr iudicare. Dns tm̄ de ipsis loquēs dicit/Esa.lvj.d. Oēs in viā suā declinauerūt: vnusq̄sqz ad auariciā suā a summo vsqz ad nouissimū. Et si forte vita aliquor sit cōtemptibilis: tamē gradus ⁊ dignitas ecclesiastica in eis est honoranda et reuerenda. Unde bene subdit: c ¶ Ego dixi: ergo verū est: d ¶ Dij estis ⁊ filij excelsi oēs: O vos prelati ⁊ cardinales. Job.x.g. Nōne scriptum est in lege vestra: Ego dixi dij estis? Si illos dixit deos: ad quos sermo dei factus ē: et nō pōt solui scriptura: quē pater sanctificauit ⁊ misit in mūdum: vos dicitis qz blasphemo: qz dixi/filius dei sum. Sed ne de dignitate supbiant/fragilitatē eorū cōmemorans/subiū/

Fundamēta ecclesie sunt prelati

a in tenebris ambulāt: mouebunt oia fundamenta terrę.
c Ego dixi dij estis: ⁊ filij excelsi oēs.
d Vos autē sicut homines moriemini: ⁊ sicut vnus
k de principib' cadetis. Surge deus iudica terrā: qm̄ tu
m
n
o hereditabis in oib' gentib'.

¶ Canticum psalmi asaph.

Ps̄. LXXXII

git: f ¶ Vos aūt sicut homines moriemini/morte corporis: Unde nō est supbiendū. Eccli.x.b. Quid superbis terra ⁊ cinis? Et ne i tātā vesaniā prumpāt: vt se imortales estimet: probat per locū a simili/vel a maiori/dicens: i ¶ Et sicut vnus de pncipib' cadetis. q. d. omēs pncipes et potentes qui vsqz mō fuerūt/cecidert: ergo et vos cū eiusdē cōditionis et naturę sitis. Job.viij.g. Nūquid tu maior es patre nro abrahā qui mortu' est: ⁊ pphetę mortui sunt: quē teipsū facis? Uel arguēdo supbiā eorū/dicit: c ¶ Ego dixi dij estis ⁊c. q. d. vos facitis vos adorari super terrā quasi sitis dij: sed magis estis idola. Zach.xj.d. O pastor ⁊ idolū. e ¶ Et filij excelsi oēs. Job. xj.c. Uir vanus in superbiā erigit: ⁊ quasi pullū onagri se liberū natū putat. f ¶ Vos aūt sicut hoies: sęcādā ⁊ eua: h ¶ Moriemini/p peccatū ambitiōis ⁊ inobediētię. Zach.xiij.c. Adā exēplū meū ab adolescentia mea: qz ab adolescētia icipiūt ambire plātiōes: ⁊ dei pceptis nō obedire. i ¶ Et sicut vn' de pncipib'/dęmonū/ k ¶ Cadetis: ppt superbiā: Lucis.x.c. Uidebā sathanā sicut fulgur de cęlo cadentē. Esa.xiiij.d. Qui dicebas in corde tuo: in cęlum ascendam ⁊c. Et post pauca: Uerūtamē ad infernū detraheris ⁊c. Et vt hoc cito fiat: l ¶ Surge/dne/deus/de sub pedibus eorū qui modo ab eis cōtemneris: surge ad vindicandū contemptū. Et m ¶ Iudica terrā: id est terrenū amorem/qui corda eorū possidet. Nęc est terra q̄ vsqz ad fenestras templi ascēdit: Ecech.xlj.c. id est vsqz ad plātos p q̄s debet intrare lux in ecclesiā. Hoc aūt fiet i die illa iudicij: de qua Esa.ij.d. Humiliabit altitudo virorū ⁊ eleuabit dns sol' in illa die: ⁊ idola penit' cōterent. i. isti falsi dij a facie formidinis dni ⁊ a gllia maiestatis eius cū surrexerit pcutere terrā. i. cū fiet qd hic petit/Surge deus iudica terrā. Et vere ita fiet: n ¶ Qm̄ tu disperdes: alia lra. i. diuersis pęnis pdes eos. o ¶ In omib' gentib'. i. p peccatis omniū gentiū q̄ corrigere neglexerūt. Osee.x.c. Non cōprehendet eos plū in gabaa sup filios iniqtatis: iux desideriū meū corripiā eos: pgregabunt sup eos populi cū corripient ppter duas iniqtates suas. Gabaa interptat vallis eius ⁊ pcliuiū eius: ⁊ significat istā vallē miserię. s. pśentē vitā: in qua reprobos nō cōprehēdit plū. i. tribulatio vel correctio: sup filios iniqtat'. i. sup iniqtate filiorū: sed i futurū reseruat dns. Unde dicit: Iurta desideriū meū corripiā eos: ⁊ pgregabunt sup eos populi/in pęna. De qua cōgregatione/ Esa.xxiiij.d. Congregabunt in cōgregatione vnius fascis i lacum. Et bene dicit: Cum corripient propter duas iniquitates suas. Una enim iniquitas eorum in pprijs peccatis quę fecerunt: Alia in peccatis subditorū quę nō correxerunt.

¶ Ps̄. LXXXII.

O Deus quis similis erit tibi. Titulus. Canticū psalmi asaph. In prior psalmo egit de iudicio futuro: Hic ro petit terminari iudiciū: tum ppter insolentiam malorū: tum propter liberationē bonorū. Prędicit etiā hic mala ⁊ psecutiones ecclesię quę erūt tempore antichristi. Cum em̄ sit ecclesię triplex interpolata psecutio: videlicet/prima in gladio/a tyrannis: secunda in verbo/ab hęreticis: tertia in ope malo/a falsis fratrib': tūc id est tempore antichristi erit quarta tribulatio/quę ex illis tribus conflabit: vt ergo breuient illi dies/petit hic festinari iudiciū. Licz autē tribulatio ⁊ aduersitas populum dei affligant: tamē etiam in afflictione deum laudant boni voce ⁊ opere: quod expimit titulus: qui est: Canticum psalmi asaph. Intentione monet vt mali a bonorū psecutione desistant: ⁊ boni in psecutione patientiam habeant. Modus. Duę sunt partitiones. In prima proponit timorem futuri iudicis: et describit malicciam iniquorum persequentium. In secunda agit de vindicta iniquorum: ibi: Fac illis sicut madian. Propheta ergo de illo secūdo aduentu dicturus/ostendit potentiā ⁊ claritatē eius in qua

Persecu. ecclesie

Partitio psalmi